

вътроветъ. Той тръбва да разбира всичко това. Велика е книгата на небето! Щастливъ е онзи, който може да чете по тази книга. Събератъ се двама души и се разговарятъ. Може ли единиятъ отъ тяхъ да проникне въ душата на другия, да види, какво се крие въ него? Може ли единиятъ отъ тяхъ да прочете въ очите на другия, като въ книгата на небето, да види, скръбъ или радостъ се тай въ душата му? Не, презъ очите на човѣка вие не можете да проникнете въ неговата душа. Презъ очите на човѣка може да се проникне само въ неговия животъ, и то за известенъ периодъ отъ време и пространство.

Вие тръбва да изучавате погледа на човѣшките очи, да видите, какво голѣмо разнообразие се крие въ него. Запримѣръ, въ очите на нѣкои хора, родени въ сѫбота, наречени сѫботняци, има нѣщо лошо. Такъвъ човѣкъ, като мине покрай нѣкой волъ и го пожелае, волътъ моментално пада на земята и умира. Българитѣ наричатъ това нѣщо „уроки.“ То не е нищо друго, освенъ отрицателно влияние. Запримѣръ, нѣкой човѣкъ намислилъ да направи нѣкакво добро и тръгва да го изпълни. По пътя го срѣща другъ нѣкой, който долавя мисълта му, и пакъ мислено започва да му въздействува: Какво си тръгналъ сега да правишъ добро? Друга работа нѣмашъ ли, ами си губишъ времето? Този човѣкъ започва да се колебае и се отказва отъ намѣрението си. Колко пъти хората се спъватъ въ своите добри намѣрения! Тѣ казватъ: Наистина, празна работа е да върши човѣкъ добро. Казвамъ: Лесно се лѣкуватъ такива хора. Вземете едно яйце, ударете го въ челото му, да се пукне, да потече по лицето му и ще видите, колко скоро ще се върне въ правия пътъ. Като се дава този методъ за изправяне, хората се смѣятъ, защото не е наученъ методъ. Ние се смѣемъ на всѣко невъзможно нѣщо. За невъзможните работи турцитѣ казватъ: И да видишъ, пакъ не вървай! Има хора, които по влияние сѫ точно обратни на сѫботняците. Тѣ сѫ родени при най-благоприятни планетни съчетания, при пълна вѫтрешна хармония, и затова, когото срещнатъ, работитѣ му тръгватъ напредъ. Такива хора ще ти кажатъ само една дума: Дѣрзай! Тази дума дава потикъ, импулсъ на хората. Съ тази дума се влага довѣrie, надежда, че отъ тебе човѣкъ може да стане. Отправете тази мисълъ къмъ другите хора, за да я отправяте и тѣ къмъ васъ. Законъ е: човѣкъ самъ себе си великъ не може да направи, Тази мисълъ може да ви се